

laten zien en hen toe te spreken. Ik zei: 'U bent nu vaak genoeg naar Jeruzalem gegaan om God te aanbidden. Dat hoeft niet meer. Israël, zie dit fraaie stierkalf: het verbeeldt de God die u uit Egypte heeft bevrijd. Denk er dus om: dit beeld is God niet, dit beeld laat zien hoeveel wij van hem houden.'

Het gejuich was oorverdovend. Er werd muziek gemaakt en er werd uitbundig gedanst. De mensen voelden zich niet zozeer bevrijd uit Egypte als wel verlost van Jeruzalem en dat was de oorzaak van hun uitzinnige vreugde. We brachten één van de twee stierkalfjes naar de *bama*, de offerhoogte van Betel waar ik de tempel had laten bouwen, want daar, op die plek, was al eeuwenlang God bejubeld en geprezen. We brachten het kalfje naar binnen en zetten het op zijn plaats. Het volk raakte in extase, mijn profeten profeteerden er lustig op los, de priesters brachten zingend van vreugde hun eerste offers in de tempel.

Het was of we plotseling beschikten over een ladder naar de hemel. De ladder waarvan Jacob had gedroomd, precies hier, op offerhoogte van Betel waar mijn tempel staat. Kent u dat verhaal? Misschien niet. Ik zal het u voor alle zekerheid vertellen.

Jacob was nog jong en op zoek naar een vrouw. Hij mocht er zelf een uitkiezen als het maar geen Kanaänitische was, want die deugden volgens zijn ouders niet. In die dagen waren ouders nogal kieskeurig, maar nu weet iedereen dat Kanaänitische vrouwen juist heel leuk zijn. En zeer vroom ook, dus wat wil een mens nog meer. Maar goed. Jacob kwam hier terecht op wat nu de offerhoogte van Betel is, maar Betel heette toen nog Luz. Hij had blijkbaar geen tent bij zich, want hij ging slapen in de openlucht met zijn hoofd op een steen. Jacob leefde in de tijd waarin iedereen nog herder was en die lui waren keihard. Die merkten niet of hun hoofd op een steen lag of op een vrouwenbuik, want ze sliepen als ossen. Ik persoonlijk neem mijn vrouw overal mee naartoe, want ik heb liever iets anders aan mijn hoofd dan stenen. Maar ik dwaal af.

Jacob begon die nacht geweldig te dromen. Hij zag een ladder die gewoon als alle ladders op de grond stond, maar die dwars

door de wolken heen de hemel in stak. En alsof dat nog niet genoeg was, begonnen op die ladder engelen op en neer te rennen. Heel grappig! Alsof engelen een ladder nodig hebben om met hun enorme vleugels op en neer te fladderen. Toen stond geheel onverwacht God naast hem. Op de grond dus. Naast de ladder. Op de plek waar ik mijn tempel heb neergezet. God zelf! En God zei: 'Ik ben de God van je grootvader Abraham en natuurlijk ook die van je vader Isaak. Het land waarop je nu ligt te slapen, geef ik aan jou en aan je kinderen.' Jacob bezat geen centimeter grond moet u weten, dus wat God daar aanbood was wat je noemt een godsgeschenk. Maar daar bleef het niet bij. God zei: 'Ik zal je zo ongehooflijk zegenen dat alle volken op aarde zullen wensen net zo gezegend te worden als jij en je nakomelingen.'

Het zal je maar gezegd worden! Wat een schitterende belofte! U, die wellicht duizenden jaren na mij leeft, heeft gezien dat deze voorspelling grondig is uitgekomen, want niemand is zo gezegend als wij, dat weet u best, u bent niet blind.

Toen God was uitgesproken werd Jacob wakker. Hij zei: 'Op deze plek woont God, dat wist ik niet. En ik lig gewoon een potje te tukken op zo'n indrukwekkende plek! Dit is het huis van God.'

Hij zette de steen die hij als hoofdkussen had gebruikt rechtop en gooide er speciaal voor God olijfolie overheen, want God is dol op olijfolie. En nu komt het: hij noemde die plaats Betel, wat zoiets als Gods huis betekent.

Hij was bereid om de God van Abraham en Isaak als de zijne te aanvaarden, maar hij stelde wel een paar voorwaarden. Hij zei: 'Als hij me beschermt wanneer ik op reis ben, als hij me brood en kleren geeft, als ik veilig terugkom bij mijn familie, dan maak ik deze God mijn god en geen andere.'

Zo mooi allemaal! En die steen waarop Jacob zijn hoofd neerlegde en waarop hij zo verrukkelijk heeft gedroomd, staat nu glorieus naast het gouden kalf in mijn tempel. Dus komt allen. God woont in de tempel van Salomo te Jeruzalem, maar in Betel woont hij het liefst.